

13.5.22

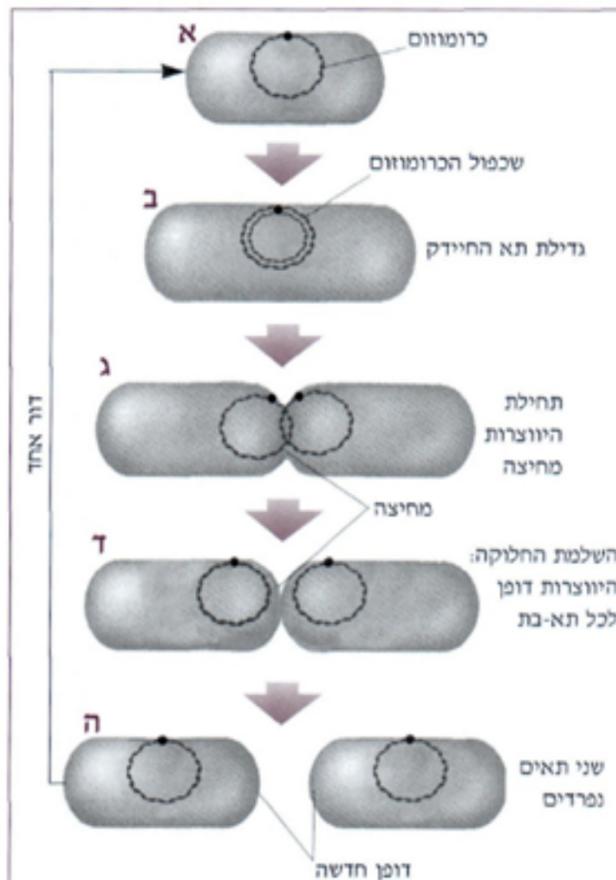
גידול ובקרה של אוכלוסיות מיקרואורגניזמים

גידול חידקים

גידול הוא תהליך שמבטא עלייה בגודל. גידול של יצורים חיים הוא תוספת של החומרים המרכיבים את היצורים החיים.

כיצד מתחלקים מיקרואורגניזמים?

חלוקת כל תא לשניים מוגדרת כרבייה אל-מינית (אל-זוויגית), והיא מתרחשת כאשר מיצור אחד נוצרים יצורים חדשים, שמתעنم הגנטי זהה לזה של האורגניזם המקורי – הרורה. דרך רבייה זו היא הנפוצה ביותר ברוב היצורים החד-תאיים, כגון אմבוות, סנדליות וחידקים. ביצורים אוקריוטיים מתרחשת בדרך של **mitozah** שבקבותיה מתחלקת הציטופלטמה לתאי בת, ואילו חלוקת תא חידקים שהם פרוקריוטיים מתרחשת בתהליך **השtnוזת**.

הסבר להשתנכות ורבייה

השוואה לרבייה בבני אדם, צמחים ובעלי חיים

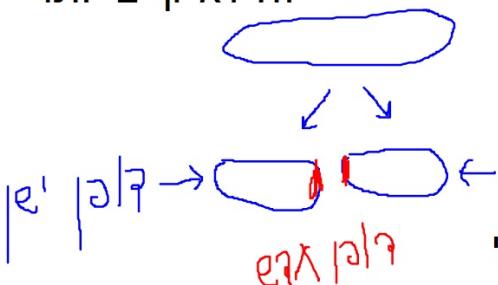
בנוי אדם, צמחים ובעלי חיים הם יצורים רב-תאיים. בתאים שלהם יש אפשרות לרבייה אל-מינית ורבייה מינית. או רבייה זוויגית ואל-זוויגית. כל התאים הרגילים בגוף מתרבים ברבייה אל-מינית, כלומר בתהליך של **מיוזה**. תאים שמתחלקים במיזוזה זהים זה לזה מבחינת המידע הגנטי. תהליך המיזוזה דומה מאד לתהליך ההשתנכות בחידקים. لكن השתנכות זו **רבייה אל-מינית**, והחידקים שמתחלקים זהים זה לזה מבחינה גנטית. אין **שונות גנטיות**.

רק תא המין בבני אדם, בעלי חיים וצמחים מתרבים בדרך של **רבייה מינית** - בדרך של **מיוזה - חלוקת הפחתה**. במיזוזה מתחלקים תא זרע - בזק, ותא ביצית - בנקבה. כל התאים שונים זה מזה - **קיימות שונות גנטיות**.

השתנכות בחידקים

התהליך של ההשתנכות בחידקים הוא תהליך של רבייה אל-מינית. החידקים מתרבים ויוצרים חידקים חדשים כאשר יש להם תנאים טובים - שפע של מזון, טמפרטורה נוחה, מקום, מים, חמצן מיضرיר, ועוד. בחידקים מסוימים כל התהליך יכול להמשך - 20 דקות. **זמן דוג** - נמשך מחלוקת אחת עד החלוקה הבאה.

זה לא קיים יותר

חידק מתחלק ל- 2. מתקבלים 2 חידקים קטנים יותר. החידק הראשון שמננו המקורי התהילר כבר לא קיים יותר. הוא קיבל ממנה 2 חידקים חדשים קטנים יותר, חצי ממנה. בכל חידק יש DNA בכרומוזום שהוכפל לפני

החלוקה. החידקים החדשים קטנים יותר, והם גדלים בונפה שלהם. ברגע שהחידקים החדשים הגיעו לגודל תא מקסימלי, הם יתחלקו שוב. זהו זמן דור. הכל בתנאי שלחידקים יש תנאי סביבה נוחים. תפונתא - כאשר החידק מתחלק ל- 2 בתהילר ההשתנותות נוצר דופן חדשה רק באיזור החיבור שבין שני התאים החדשים. בדרך כלל החידקים לאחר ההשתנות נשאים צמודים זה לזה. כאשר מגדלים את החידקים במצב מוצק - אגר - הם נשאים צמודים זה לזה ונוצרת **מושבה**. בתמיסת מימית החידקים יתפזרו בצורה שווה בתוך הנוזל.

לאחר שתא החידק מתחלק, כל תא חדש מתפרק כיחידה עצמאית. תא היחידקים מתקיים בדרך כלל כתאים בודדים, או שהם נשארים צמודים ויוצרים זוגות, שרשרות או אשכול. גם כשהתאים נשארים צמודים, פועל כל תא כיחידה חיה עצמאית.

פלסמיד – יש חידקים שבציטופלזמה שלהם יש קטעי DNA מעגליים עצמאיים. קטעי DNA אלו מכונים פלסמידים. הפלסמידים קטנים בהרבה מהכרומוזום (כ- 0.1%-5% מגודל הכרומוזום), אינם קשורים אליו ויכולים להכפיל עצם באופן עצמאי, לפעמים גם כאשר תא החידק אינו מתחלק. הם יכולים לעבור מתא לתא בלי קשר לחלוקת התאים, וגם אם אינם שייכים לאותו סוג. פלסמידים נשאים תוכנות שונות שאינן הכרחיות לגידול תא החידק. דוגמאות לתוכנות המקבילות ע"י ה-DNA של פלסמידים: הפרשת אנזימים, הפרשת רעלים, תconaה המאפשרת קוניוגציה, תוכנות המKENNOTות עמידות נגד חומרים רעלים, חומרים אנטיביוטיים ועוד. בפלסמידים עושים שימוש רב בטכנולוגיות של הנדסה גנטית.

הסבר לabei פלסמידים - המשך

רק לחלק מהחידקים יש פלסמידים. חידק יכול להעביר פלסמיד גם לחידק ממין אחר. לא כל החידקים יכולים לקבל פלסמידים.

בדרך כלל החידק משכפל את הפלסמיד לפני שהוא מעביר אותו לחידק אחר. אבל לא חובה. החידק שמקבל את הפלסמיד החדש, מקבל תכונה גנטית 3-1 חדשה. הוא יכול לקבל מספר פלסמידים. החידק מקבל תכונה גנטית חדשה, וכך נחשיב זאת כרבייה מינית. יש שונות גנטית.

ברבייה אל-מינית - ללא פלסמיד - התכונות המתקבלות זהות לחלווטין. חידק שמקבל פלסמיד, בדרך כלל ימשיך ויתרבה ברבייה אל-מינית. הכרומוזום שלו משוכפל לפני ההשתנכות וגם הפלסמיד.